

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.43/2024/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. október 31.
Az ügy tárgya: hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmények
Terhelt: I. rendű
Első fok: Fővárosi Törvényszék, 22.B.14/2021/66., ítélet, tárgyalás, 2022. december 1.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 5.Bf.140/2023/29., ítélet, nyilvános ülés, 2023. október 11.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Fővárosi Törvényszék 22.B.14/2021/66., illetve a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.140/2023/29. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Fővárosi Törvényszék a 2022. december 1-jén meghozott 22.B.14/2021/66. számú ítéletével I. rendű terheltet hivatali vesztegetés elfogadásának büntette [Btk. 294. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont ac) alpont] miatt 3 év, börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre, 400 napi tétel – napi tételenként 2.000 forint, összesen 800.000 forint – pénzbüntetésre, 3 év pénzügyőri és kormánytisztviselői beosztású foglalkozástól eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. október 11-én meghozott 5.Bf.140/2023/29. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében a járulékos rendelkezések körében megváltoztatta, egyebekben pedig a törvényszék ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] **II.** 1. A jogerős ügydöntő határozat ellen az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel, a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában írt felülvizsgálati okra való hivatkozással.

[4] Indítványában kifejtette, hogy a nyomozás során, 2018. június 29-étől 2018. július 3-ig kirendelés alapján az a védő 1 látta el az I. rendű terhelt védelmét, akit a III. rendű terhelt 2018. július 9-én védőként hatalmazott meg. A meghatalmazás alapján védő 1 a Fővárosi Törvényszék által kitűzött előkészítő ülésen, valamint a 2021. november 29. és december 2., 2022. február 17., május 10. és július 4. napján megtartott tárgyalási határnapokon is eljáró a III. rendű terhelt védelmében.

[5] Álláspontja szerint az I. rendű és a III. rendű terhelt érdekellentétben állt egymással az eljárás teljes tartama alatt, mert vallomásaik között alapvető ellentét feszült, így az egyik terhelt vallomásának elfogadása szükségszerűen sértette a másik érdekeit. Erre tekintettel úgy látta, hogy védő 1 az eljárás teljes tartama alatt a Be. 43. § (2) bekezdésében írt kizárási ok fennállása ellenére járt el védőként. Ez a III. rendű terhelt által a részére adott kézbesítési megbízást, valamint a III. rendű terhelt által a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondó nyilatkozatot is érvénytelenné teszi. Azaz, vélekedése szerint a törvényszék a törvényi feltételek hiányában tartotta meg a tárgyalást a III. rendű terhelt távollétében.

[6] A másodfokú bíróság érveit – egyúttal a Kúria Bfv.III.816/2022/9. számú határozatának elvi tartalmát – vitatva a Be. 43. § (2) bekezdésében írt szabályozás értelmét szűkítő jellegűnek, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi „LCCVIII.” (helyesen: LXXVIII.) törvény (Ügyvédi tv.) 20. § (1) bekezdésében, 21. § (1) bekezdésében, valamint az Ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat 8.3. pontjában írt rendelkezésekkel ellentétesnek értékelte. Meglátása szerint ugyanis a Be. 43. § (2) bekezdése a kizárási ok beálltához nem kívánja meg, hogy az érintett védő egyidejűleg lássa el több terhelt védelmét. Álláspontjának alátámasztására idézte továbbá a Kúria „Védői jogok a bírósági eljárásban” elnevezéssel létrehozott joggyakorlat-elemző csoportjának összefoglaló véleményét, miszerint „nincs is kellően megokolható más megoldás, mint – az ügyvédi etikai szabálysértésre is tekintettel – a közös védő kizárása valamennyi érintett terhelt védelméből, mert valamennyiük érdeke egyformán sérül”. Hivatkozott továbbá a törvényi indokolásra is, amely szerint kizárást kell eredményezzen, ha a védőt érintő bármely kizárási ok akár a jelenben áll fenn, vagy akár a múltban állt fenn.

[7] Mindezek alapján úgy látta, hogy védő 1 eljárásból való kizárása nem lett volna mellőzhető, függetlenül attól, hogy a védő ténylegesen nem vette fel a kapcsolatot sem az I. rendű terhelttel, sem az I. rendű terhelt később ténylegesen eljáró védőjével.

[8] Az így megállapíthatónak vélt feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértést pedig az I. rendű terheltre is kihatással bírónak látta, figyelemmel az I. rendű és a III. rendű terhelt terhére rótt cselekvőségek szoros összefüggésére. A III. rendű terhelt törvénysértőnek nevezett távolléte ugyancsak érintette az I. rendű terheltet.

[9] Indítványozta ezért a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[10] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.84/2024/2. számú átiratában az I. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát alaptalannak tartotta.

[11] Az átirat szerint a Be. 43. § (2) bekezdésének nyelvtani értelmezéséből is kizárólag arra lehet következtetést vonni, hogy a több terhelt érdekében történő eljárás egyidejűséget, azaz a több terheltet érintő védői feladatok egyszerre történő ellátását jelenti, utalva a Be.-hez fűzött miniszteri indoklásra is („a védő feladatával, bizalmi helyzetével lenne ellentétes, ha ilyen esetben a védő a terheltek között válogathatna”). Válogatásról ugyanis csak akkor lehet szó, ha több terhelt tekintetében kell egy időben ellátnia a védői feladatokat.

[12] Az ügyiratok tartalma alapján utalt továbbá arra is, hogy védő 1 csupán de iure, teljesen formálisan volt néhány napon keresztül az I. rendű terhelt védője, így az ítélőtábla helyesen jutott arra a következtetésre, hogy védői pozíciójából eredően semmiféle olyan ismeret birtokába nem juthatott, amely bármely szempontból hátrányosan érinthette volna az I. rendű terheltet annak következményeként, hogy a későbbiekben a III. rendű terhelt védelmét látta el meghatalmazás alapján. Szintén helytállónak értékelte az ítélőtábla arra vonatkozó indoklását, hogy a kizárási ok esetleges megállapítása egyedül a III. rendű terheltre hatott volna ki, hiszen csak azt lehetett volna megállapítani, hogy a III. rendű terhelt védelmében nem volt jelen védő az előkészítő ülésen és a tárgyaláson.

[13] Azt pedig már a tényállás megállapításához, a bizonyítás felvételéhez kapcsolódóan előterjesztett kifogásként értékelte, hogy a III. rendű terhelt tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondó nyilatkozatának érvényessége, illetve érvénytelensége kihatással bírt-e a többi terheltre. Az irányadó tényállás támadhatatlansága folytán e kérdés vizsgálatának álláspontja szerint az indítvány elbírálása során figyelmen kívül kell maradnia.

[14] Indokai alapján a jogerős ítélet hatályában fenntartására tett indítványt.

[15] 3. Az I. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében fenntartotta a felülvizsgálati indítványban foglaltakat.

[16] Továbbra is hangsúlyozta, hogy a Be. 43. § (2) bekezdésének rendelkezései nem követelik meg a kizárási ok bekövetkezéséhez a több terhelt érdekében való egyidejű eljárást, az ellentétes értelmezést az Alaptörvény 28. cikkével is ellentétesnek nevezve. Naivitásnak értékelte a feltételezést, hogy a III. rendű terhelt pontosan azt a védő 1-et bízta meg védelmének ellátásával, aki az I. rendű terhelt kirendelt védője volt. Erre tekintettel védő 1 nem tekinthető csupán „de iure” védőnek, amely fogalmat a törvény nem is ismeri. Egyebekben a terhelti érdekellentét fennállása elegendő a kizáráshoz, függetlenül attól, hogy a közös védő bármely hátrányt okozzon bármelyik védencének.

[17] Hivatkozott végül arra is, hogy az I. rendű és a III. rendű terhelt ügye elválaszthatatlan egységet képezett, azaz, ha a kötelező jelenléttel érintett III. rendű terhelt a távolmaradásra lehetőséget biztosító törvényi rendelkezések ellenére nem volt jelen a tárgyaláson, „akkor az I. rendű vádlott ügyét olyan személy távollétében tárgyalta a bíróság, akinek részvétele a törvény értelmében kötelező”. Az abszolút eljárási szabálysértés esetén pedig a tényálláshoz kötöttség nem érvényesül.

[18] **III.** Az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány alaptalan.

[19] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[20] 2. Eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont]. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerint feltétlen eljárási szabálysértés – és erre tekintettel egyúttal felülvizsgálati ok –, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[21] Az I. rendű terhelt a feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértés megvalósulását arra alapította, hogy a III. rendű terhelt meghatalmazott védője az a védő 1 volt, aki a nyomozás során öt napig az I. rendű terhelt kirendelt védőjeként vett részt az eljárásban. Azaz, hogy a nyomozás során kizárási okkal terhelt védő – védő 1 – járt el a védelmében.

[22] Emellett a feltétlen eljárási szabálysértést abban is látta, hogy a III. rendű terhelt védelmében járt el a tárgyaláson kizárt védő, ami – álláspontja szerint – az I. rendű terheltre is kihat.

[23] Több terhelt érdekében ugyanaz a védő valóban csak akkor járhat el, ha a terheltek érdekei nem ellentétesek. A több terhelt érdekében eljáró védőt ezért az eljárásból ki kell zárni, ha a terheltek között érdekellentét áll fenn [Be. 43. § (2) bekezdés].

[24] A kizárt védő eljárása pedig a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján vezet az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezésére, azaz, mert a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[25] A kötelező védelemmel érintett ügyben ugyanis a bíróság által megtartott tárgyaláson a Be. 43. § (1)-(2) bekezdésében írt kizárási ok ellenére eljáró védőt jelen nem lévőknek kell tekinteni, mert a terhelt eljárási törvényben rögzített szabályoknak megfelelő védelme ilyen esetben nem biztosított. A kötelező védői jelenlét megsértésével felvett bizonyításfelvétel érvénytelen, így az ilyen bizonyításra épülő ügydöntő határozat sem érvényes [Bfv.III.1.228/2017/15., (BH 2018.138.)]. A kizárt védő részvétele a tárgyaláson ezért megvalósítja a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt, felülvizsgálatra is alapot adó abszolút eljárási szabálysértést.

[26] Az előbbiekből értelemszerűen következik, hogy ha a tárgyaláson nem vesz részt kizárási okkal terhelt védő, úgy fel sem merül, hogy a kizárt védő eljárásával nem érintett bizonyításfelvétel és az arra épülő ítélet érvénytelen lenne. Ha tehát a kizárási okkal érintett védő csak a nyomozás során látja el a terhelt védelmét, feltétlen hatályon kívül helyezést kiváltó eljárási szabálysértés sem valósul meg (Bfv.I.693/2014/6.). Sőt, ha a tárgyaláson kizárt védő vett részt, majd a bíróság e védő kizárását követően – a terhelt újonnan kirendelt vagy meghatalmazott védője jelenlétében – megismétli a tárgyalást, azzal a kizárt védő eljárásának következményét (az ítélet hatályon kívül helyezését) is elhárítja. Ez abból fakad, hogy a tárgyalás megismétlésével a bíróság az érvénytelen bizonyítást orvosolja, amely a lefolytatott bizonyítás eredményét törvényessé, az ügydöntő határozat meghozatalakor felhasználhatóvá teszi. Erre figyelemmel a védői érdekellentét (vagy más kizárási ok) megszüntetését követően megismételt, illetve ezt követően felvett bizonyítás már törvényes [Hkf.I.1.382/2019/3., (BH 2020.172.IV.)].

[27] Pontosan ugyanez történik, amikor a Be. 608. § (1) bekezdése a kizárt védő tárgyaláson való részvételében megnyilvánuló abszolút eljárási szabálysértés következményeként az ítélet hatályon kívül helyezése mellett a tárgyalás megismétlését

rendeli. Az elsőfokú eljárás megismétlése ez esetben sem öncélú, hanem azt szolgálja, hogy a megismételt eljárás során a bizonyítás már kizárási okkal nem érintett (távollévőnek nem minősülő) védő jelenlétében legyen lefolytatható. Könnyen belátható tehát, hogy amennyiben a kizárt védő nem a tárgyaláson [vagy a tárgyaláson ugyan, de a tárgyalás alapeljárásban megtörtént, a Be. 518. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelő, kizárási okkal nem terhelt védő jelenlétében lezajlott megismétlése előtt] vett részt az eljárásban, a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés felrovása szóba sem kerülhet. Ilyen esetben ugyanis az ítélet hatályon kívül helyezésének következményeként az eljárás megismétlése pontosan azt eredményezné, ami már az alapeljárásra is érvényes volt: a tárgyaláson felvett bizonyítás kizárási okkal nem terhelt védő jelenlétében való lefolytatását. Ez azonban ebben az esetben már az alapeljárásban megtörtént, így az ilyen hatályon kívül helyezés ezért a semmibe vezető.

[28] 3. A kifejtetteket a jelen ügyre vonatkoztatva ezért az alábbi megállapítások tehetők.

[29] Nem kétséges, hogy I. rendű terhelt védőjének jelenléte a tárgyaláson kötelező volt, mert a vád tárgyát képező, a törvényszék hatáskörébe eső hivatali vesztegetés elfogadásának büntetése [Btk. 294. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont ac) alpont] a törvény öt évnél súlyosabb szabadságvesztés kiszabását rendeli [Be. 44. § a) pont, 427. § (5) bekezdés a) pont, 434. §].

[30] Ennek megfelelően a tárgyaláson I. rendű terhelt védelme mindvégig biztosított volt az általa meghatalmazott védő 2 (és helyettesei) eljárása, majd a másodfokú eljárásban a nyilvános ülésen a felülvizsgálati indítványt előterjesztő védő 3 révén. A Be. 608. § (1) bekezdés d) pontján alapuló, feltétlen hatályon kívül helyezést kiváltó eljárási szabálysértésről az előbbiek szerint kizárólag abban az esetben lehetne szó, ha a tárgyaláson (vagy a másodfokú bíróság nyilvános ülésén) vett volna részt kizárt védő az I. rendű terhelt védelmében. Az indítványozó védő 3 azonban nem emellett érvelt, hogy az alapügyben az I. rendű terhelt védelmében a tárgyaláson résztvevő védők – többek között saját maga – kizártak lettek volna, és az ügyiratokból kitűnően e védőkkel szemben valóban nem vethető fel sem a Be. 43. § (2) bekezdésében meghatározott, sem más kizárási ok.

[31] Az előbbiekkal összhangban a tárgyaláson az I. rendű terhelt védelmében az indítványozó által megnevezett védő 1 nem vett részt, e védő kizárólag a nyomozás során (a 2018. június 29-i kirendelésétől védő 4 meghatalmazásának csatolásáig, 2018. július 3-ig) látta el a védelmét.

[32] Következésképpen: ha a tárgyaláson az I. rendű terhelt védelmében eljáró védő 2 (és helyettesei), valamint védő 3 nem volt kizárt védő, úgy alaptalan a felvetés, hogy az elsőfokú bíróság előtt lefolytatott bizonyítás, egyúttal az ügyben meghozott ítélet érvénytelen lenne. Mivel az I. rendű terheltet érintően a tárgyaláson való kötelező részvételt előíró Be. 434. §-a nem szenvedett sérelmet, ezért hiányzik az a bíróság által megvalósított, a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában meghatározott felülvizsgálati ok beálltára vezető, a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt abszolút eljárási szabálysértés, amit a jogerős ítélet indítványnak megfelelő hatályon kívül helyezése orvosolna. A kizárólag nyomozás során eljáró védő 1 esetleges kizártsága pedig a jogerős ítéletet az előbbiekkal összhangban nem teszi érvénytelenné.

[33] 4. Mindezekre tekintettel a Kúria csupán röviden és kizárólag a teljesség érdekében utal rá, hogy védő 1 kirendelésének fennállta alatt sem volt kizárva az I. rendű terhelt védelméből, és az indítványozó által felrótt kizárási ok utóbb, a III. rendű terhelt védőjeként való fellépését követően sem állt be vele szemben.

[34] A Be. 43. § (2) bekezdésében rögzített kizárási ok beálltának előfeltétele, hogy több terhelt védelmében egyidejűleg egy védő járjon el. A Kúria számos, a Bírósági Határozatok

Gyűjteményében közzétett határozatában foglalt állást akként, hogy nem valósul meg feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha érdekellentétben álló két terhelt védelmét ugyanazon védő az eljárás különböző szakaszaiban, nem egy időben látja el (a teljesség igénye nélkül: Bfv.I.312/2014/6., Bfv.III.816/2022/9., Bfv.II.1.328/2022/13., Bfv.III.1.475/2022/12.).

[35] Az idézett elvi tartalom pedig törvényi alapra épül. Az Ügyvédi tv. – az indítványban fel nem hívott – 20. § (8) bekezdése szerint az ügyvéd az ügyfelek érdekei összeütközésének lehetőségét a megbízás elvállalása után is folyamatosan köteles vizsgálni. Ha ennek során azt állapítja meg, hogy az (1) bekezdés alapján az ügyvédi tevékenység nem lenne vállalható egyidejűleg két vagy több ügyfél vonatkozásában, vagy a (7) bekezdésben foglalt feltételek nem teljesülnek, mindegyik érintett ügyféllel köteles az összeférhetetlen ügyre a megbízást megszüntetni.

[36] Az érdekellentét előfeltételeként az egyidejűség megkövetelése ekként nem önkényes jogértelmezés eredménye, hanem a törvény egyértelmű szövegezéséből adódik. A Be. 43. § (2) bekezdésének bírói értelmezése így pontosan abban az esetben nem rugaszkodik el az Ügyvédi tv. szabályozásától – és áll összhangban azzal –, ha a több terhelt védelmében eljáró (eljáró) védőre vonatkozó különös kizárási ok teljesüléséhez a védelem ellátásának egyidejűségét köti feltételként.

[37] 5. A kifejtettekből az is következik, hogy több terhelt védelmében való egyidejű eljárása hiányában a védő kizártsága a Be. 43. § (2) bekezdésére alapítva a védő 1 által utóbb, a tárgyalási szakban is védett III. rendű terhelt tekintetében sem vethető fel. Ebben az esetben a védő eljárása – elméletileg – a Be. 43. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással, arra alapítva lenne kifogásolható, hogy az általa korábban ellátott terhelt védelmére tekintettel érdeke az utóbb védett terheltével ellentétes volt (ami értelemszerűen nem önmagában, hanem csak konkrét tényekkel alátámasztva vezethetne sikerre). Ilyen irányú indítványt azonban csak az ügyészség, illetve az érintett terhelt és védője terjeszthetne elő.

[38] A Kúria – törvényen alapuló – gyakorlata ugyanis következetes abban, hogy a felülvizsgálat mindig az adott, indítvánnyal érintett terhelt személyéhez kötött, következésképp más terhelt tekintetében megvalósult eljárási szabálysértés fogalmilag nem lehet felülvizsgálat alapja. A felülvizsgálat az indítvánnyal érintett terheltre vonatkozó bírói eljáráson és ítéleti döntésen nem terjeszkedhet túl. Ezért a törvény szerint kötelező tárgyalási résztvevő távolléte folytán megvalósult eljárási szabálysértés kizárólag arra a terheltre van kihatással, akinek tárgyalási részvétele, kötelező védelme, stb. annak következtében megghiúsult; ezért ilyen esetben az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására elméletileg sem valamennyi, hanem csak az azzal érintett vádlott tekintetében kerülhet sor (Bfv.III.380/2022/8., Bfv.III.12/2021/65., Bfv.III.1297/2016/8., Bfv.II.1186/2018/2., BH 2020.172., BH 2014.204.II., BH 2006.42.III., BH 2000.533.).

[39] Ekként az a kérdés, hogy a védőnek az I. rendű terhelt tekintetében történt korábbi eljárása a III. rendű terhelt védelmében eredményezett-e törvényi kizártságot, az I. rendű terhelt érdekében előterjesztett indítvány alapján nem is vizsgálható. A III. rendű terhelt védőjének esetleges kizártsága pedig az I. rendű terhelt tekintetében még akkor is közömbös, ha az egyébként megállapítható lenne.

[40] 5. A tárgyaláson tehát nem járt el kizárt védő az I. rendű terhelt védelmében, így a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértés sem valósult meg, következésképpen a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában írt felülvizsgálati ok sem teljesült.

[41] A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – az I. rendű

terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésein, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[42] IV. A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[43] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. október 31.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzinger Márton s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró